

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120204515
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120204515.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobcu: U., proti žalovanej: D., o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 30. novembra 2020, č.k. 13Pc/6/2020-65, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, súd prvej inštancie výrokom I. povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 21Pc/13/2017 a výrokom II. žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 23.6.2020 domáhal povolenia obnovy konania, vedeného na tamojšom súde pod sp.zn. 21Pc/13/2017, v ktorom súd rozhodol dňa 10.7.2017 o návrhu žalovanej na úhradu úrokov z omeškania pre neplatenie výživného vydaním platobného rozkazu, ktorým zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 136,96 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že Najvyšší súd SR dňa 25.9.2019 v konaní sp.zn. 1Cdo/55/2019 rozhodol o dovolaní žalobcu ako označeného otca v konaní o určenie otcovstva k žalovanej a to tak, že uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.4.2018, č.k. 6Co/47/2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne Krajský súd v Trenčíne svojim uznesením zo dňa 28.2.2020, č.k. 6Co/47/2018 zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.12.2016, č.k. 10C/1281/1993-270 v spojení s opravným uznesením zo dňa 2.1.2017, č.k. 10C/1281/1993-227 a vec vrátil okresnému súde na ďalšie konanie. Na základe napadnutého platobného rozkazu žalobca zaplatil sumu 136,96 eur prostredníctvom pošty a následne zvyšnú časť pohľadávky (úroky z omeškania, trovy konania a trovy právneho zastúpenia) prostredníctvom proti nemu vykonávanej exekúcie. Pohľadávka žalovanej na zaplatenie výživného s príslušenstvom tak bola uspokojená aj napriek podanému dovolaniu vo veci určenia otcovstva. Podľa názoru žalobcu nemôže zostať v platnosti napádaný platobný rozkaz, ktorý na tieto zrušené rozhodnutia nadväzoval a nakoľko nie je vydané nové rozhodnutie v merite veci, nevznikla žalobcovi žiadna právna povinnosť platiť výživné. Nastali tak nové právne skutočnosti, konkrétne došlo k zrušeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa, pričom zrušujúce uznesenie krajského súdu bolo právnym zástupcom žalobcu prevzaté dňom 26.4.2020, kedy sa žalobca dozvedel o tom, že mu vzniká dôvod na obnovu konania. Ak výživné nebolo zákonne stanovené, nemohol sa žalobca ako povinný dostať do omeškania s jeho platením, a preto suma priznaná platobným rozkazom, ktorý v tomto konaní napáda, sa stáva bezdôvodným obohatením, ktoré do dňa podania predmetnej žaloby žalovaná nevydala. Zrušenie rozhodnutia, ktoré bolo vydané na právnom základe predchádzajúcich rozhodnutí, ktoré boli následne zrušené, vie privodiť žalobcovi priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žalovaná sa k žalobe na obnovu

konania písomne vyjadrila vo svojom podaní zo dňa 9.11.2020 v ktorom uviedla, že návrh na vydanie platobného rozkazu sp. zn. 21Pc/13/2017 bol podaný dňa 02.05.2017, kedy bol žalobca už v omeškaní s úhradou výživného (je v omeškaní s úhradou výživného už od roku 1991). To, že žalovaná nemala záujem ísť na testy DNA, nie je pravda. Spolu s matkou W. B. bola žalovaná minimálne dvakrát od roku 1993 na odobratí vzorky, žiaľ znalec v konaní, po tak dlhom čase skonštatoval, že tie už nie sú pre ďalšie porovnávanie použiteľné. Nie žalovaná svojim konaním úmyselne naťahovala čas, ale žalobca, ktorý sa vyhýbal konaniu a aj testom DNA. Až po podaní návrhu na exekúciu (konanie vedené O. A. K. exekútor Z. I. sp. zn. XXX EX XX/XX) sa žalobca intenzívne domáhal zrušenia právoplatného rozhodnutia. Žalovaná sa obrátila aj s matkou na Ústavný súd, ktorý Nálezom sp. zn. II ÚS 482/2017 zo dňa 20.12.2017 skonštatoval prieťahy v konaní. Žalovaná má za to, že žalobca podal žalobu na povolenie obnovy konania po lehote, pretože táto mu začala plynúť po doručení Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.09.2019, sp. zn. 1 Cdo 55/2019.

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že dňa 10.7.2017 Okresný súd Trenčín vydal platobný rozkaz vo veci žalobcu D. D. a žalovaného O. P. v konaní sp.zn. 21Pc/13/2017, ktorým zaviazala žalovaného na zaplatenie sumy 136,96 eur s 5% úrokom z omeškania zo sumy 31.266,78 eur od 3.5.2017 do zaplatenia titulom úroku z omeškania s platením výživného podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.12.2016, č.k. 10C/1281/1993-270 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.1.2017, č.k. 10C/1281/1993-277, proti ktorému rozsudku podal O. P. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Trenčíne rozhodol uznesením zo dňa 23.4.2018, č.k. 6Co/47/2018-372 tak, že jeho odvolanie odmietol. V dôsledku dovolania uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.9.2019, sp.zn. 1Cdo/55/2019 bolo uvedené rozhodnutie krajského súdu zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.9.2019, sp.zn. 1Cdo/55/2019 bolo O. P. doručené dňa 5.11.2019 a D. D. (D.) 25.10.2019. Následne Krajský súd v Trenčíne svojim uznesením zo dňa 28.2.2020, č.k. 6Co/136/2019-483 rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.12.2016, č.k. 10C/1281/1993-270 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.1.2017, č.k. 10C/1281/1993-277 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, ktoré uznesenie bolo O. P. doručené dňa 27.4.2020 a D. D. dňa 29.4.2020.

4. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 397, § 398, § 399, § 400, § 410, § 411 ods. 1, 2 a § 414 Civilného sporového poriadku, s odkazom na ktoré dospel k záveru, že podaná žaloba na obnovu konania obsahuje všetky náležitosti, vyžadované zákonom, táto bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote podľa § 403 Civilného sporového poriadku, smeruje proti právoplatnému platobnému rozkazu tamojšieho súdu, ktorý je príslušný na jej prejednanie, pričom zmenu či zrušenie platobného rozkazu v dotknutej veci nie je možné dosiahnuť inak. Vo svetle ust. § 403 ods. 1, 2 a § 404 Civilného sporového poriadku predovšetkým súd sa ďalej zaoberal skutočnosťou, či je žaloba na obnovu konania podaná v lehote stanovenej zákonom. Pri posudzovaní dodržania objektívnej zákonnej lehoty na podanie žaloby súd vychádzal z toho, že žaloba na obnovu konania bola na tamojšom súde podaná dňa 23.6.2020, napadnutý platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 15.8.2017, teda žaloba bola podaná v zákonnej 3-ročnej objektívnej lehote. Žaloba na obnovu konania bola podľa názoru súdu zároveň podaná v trojmesačnej subjektívnej lehote, keďže k doručeniu uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.2.2020, č.k. 6Co/136/2019-483 právnomu zástupcovi žalobcu došlo dňa 26.4.2020. Súd mal za to, že subjektívnu lehotu nemožno počítať od doručenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (ako požadovala žalovaná), ktorým došlo iba k zrušeniu rozhodnutia krajského súdu, nakoľko dôvodom pre obnovu konania bolo zrušenie rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.12.2016, č.k. 10C/1281/1993-270 v spojení s opravným uznesením zo dňa 2.1.2017, č.k. 10C/1281/1993-227, a nie zrušenie rozhodnutia krajského súdu, keďže podľa § 44 Civilného mimosporového poriadku rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením, t.j. povinnosť otca platiť výživné na dcéru je vykonateľné už doručením, čiže táto povinnosť nie je viazaná na právoplatnosť rozhodnutia o výživnom. Súd po posúdení včasnosti podania žaloby sa následne zaoberal tým, či je daný uplatnený dôvod na obnovu konania podľa § 397 písm. a) Civilného sporového poriadku, pričom dospel k pozitívnemu záveru. Povolenie obnovy je spôsobilé privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, nakoľko ak neexistuje rozhodnutie o určení otcovstva k žalovanej a o určení výšky jeho vyživovacej povinnosti, nemožno hovoriť o omeškaní žalobcu s platením výživného. Na základe uvedeného dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby na obnovu konania, ktorej vyhovel.

V konečnom dôsledku o trovách konania rozhodol za aplikácie ust. § 262 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 CSP. Nakoľko bol žalobca v konaní o žalobe na obnovu konania voči žalovanej v plnom rozsahu úspešný,

keďže súd podanej žalobe o povolenie obnovy konania vyhovel, súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že tento priznal žalobcovi v celom rozsahu.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhujúc odvolaciemu súdu zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie a nesprávne právne závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie) pokiaľ ide o porušenie práva na spravodlivý súdny proces namietala v konkrétnosti, že jej nebola doručená žaloba, s ktorou by sa mohla oboznámiť a k tejto sa vyjadriť, bolo jej doručené len predvolanie na pojednávanie na deň 21.09.2020, v ktorom čase bola práceneschopná a žiadala konanie odročiť. Až po udelení plnej moci advokátskej kancelárii zistila, že nemá vedomosť, v akej veci bola podaná žaloba a nemohla preto ani informovať advokátsku kanceláriu o konaní. Po zaslaní plnej moci advokátska kancelária, ktorá ju zastupuje, žiadala nahliadnúť do spisu a bola jej zaslaná žaloba na obnovu konania do elektronickej schránky bez výzvy na vyjadrenie sa. Nakoľko však bolo nutné spochybniť podanie žaloby na obnovu konania v lehote 3 mesiacov, jej právny zástupca sa vyjadril podaním zo dňa 09.11.2020. Súd prvej inštancie tak postupoval v rozpore s princípom právnej istoty a legitímneho očakávania, keď žalobu neodmietol napriek tomu, že jej ako účastníkovi nebola doručená, pričom odkazuje na ust. § 413 ods. 2 CSP, vychádzajúc z ktorého sa žaloba na obnovu konania nemusí doručovať len vtedy protistrane na vyjadrenie, pokiaľ súd žalobu na obnovu konania podľa ods. 1 uvedeného ustanovenia odmieta, k čomu však nedošlo. Navyiac namieta nesprávne právne posúdenie, keďže žalobca podal žalobu na povolenie obnovy konania po lehote, ktorá mu začala plynúť po doručení uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.09.2019 pod sp. zn. 1Cdo/55/2019, keďže v zmysle § 403 ods. 1 CSP lehota na podanie žaloby na obnovu konania je tri mesiace odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

6. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť pre nedôvodnosť podaného odvolania a tiež mu priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Žalovaná si podľa jeho názoru je plne vedomá aktuálneho skutkového aj právneho stavu veci a všetky jej podania, či už v základnom konaní vedenom pod sp. zn. 10C/1281/93, ako aj v tejto veci, sú len reťazením účelového konania s cieľom naťahovať čo najviac čas. Namiesto toho, aby sa žalovaná zúčastnila genetickej skúšky a snažila sa vec mimosúdne urovnať, volí cestu priet'ahov v konaní. Pokiaľ ide o namietané nedodržanie lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, s týmto sa rozhodne nemôže stotožniť. Najvyšší súd SR ako dovolací orgán len analyzoval podané dovolanie, ktoré bolo podané v merite veci o určenie otcovstva a vyživovacej povinnosti, poukázal na vady postupu krajského súdu s tým, že tento ako odvolací súd mal znova konať a rozhodnúť, pri viazanosti právnym názorom dovolacieho súdu, k čomu aj došlo, keď tento rešpektujúc vyslovený názor zrušil rozhodnutie, ktoré bolo naviazané na rozhodnutie súdu prvej inštancie (OS Trenčín) vedeného v merite pod sp. zn. 10C/1281/93. Lehota na obnovu konania sa tak nemôže počítat' od právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu, resp. jeho doručenia, keďže ním nebolo rozhodnuté o zrušení rozsudku Okresného súdu Trenčín, na základe ktorého bol žalobca uznaný za otca a na základe čoho musel platiť výživné, ktoré mu bolo uvedeným rozhodnutím stanovené. Až rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne jeho právoplatnosťou a teda aj doručením sa mohol žalobca reálne dozvedieť o existencii dôvodu na obnovu konania. Záonné predpoklady pre úspech povolenia obnovy boli naplnené. Súd prvej inštancie v tejto veci zaujal správne stanovisko na základe vyhodnotenia zisteného skutkového stavu, pričom s povolením obnovy konania sa žalobca plne identifikuje. Pokiaľ žalovaná poukazuje na procesný postup súdu, tak nie je možné súdne konanie naťahovať donekonečna. Žalovaná mala možnosť vyjadriť sa k žalobe na obnovu konania, mala možnosť vypovedať pred súdom a teda vo vzťahu k nej procesné práva rozhodne nemohli byť porušené. Navyiac nie je potom zrejmé vo vzťahu k jej námietkam v tomto smere, k čomu sa vyjadroval jej právny zástupca, pokiaľ žalovaná tvrdí, že jej žaloba nebola doručená. Ďalej poukazuje na správanie žalovanej v základnom konaní o určenie otcovstva a jej snahu o nezrealizovanie genetickej skúšky otcovstva.

7. Žalobkyňa vo svojej replike na písomné vyjadrenie žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že nesúhlasí s tvrdeniami obsiahnutými vo vyjadrení, bol to žalobca, ktorý sa o základný spor nezaujímal, tomuto sa úmyselne vyhýbal, nepreberal poštu, aktivizovať sa začal až potom,

ako sa stal právoplatným a vykonateľným rozsudok v základnom konaní. Opakovane poukazuje na to, že jej nebola doručená žaloba vo veci obnovy konania s výzvou na vyjadrenie, čím boli porušené jej práva.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

9. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

10. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok, existenciu ktorej vady nezistil, a odvolateľka ju tiež ani netvrdila.

11. V posudzovanej veci súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím žalobe na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 21Pc/13/2017 vyhovel, posúdiac naplnenie zákonných predpokladov takéto rozhodnutie umožňujúcich vo svetle ust. § 397 a nasl. CSP (výrok I.) a zároveň žalobcovi ako plne úspešnému priznal nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 100%, aplikujúc ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP (výrok II.).

12. Žalovaná v odvolaní namieta porušenie jej práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP) tvrdiac v princípe odňatie jej procesných oprávnení v podobe nedoručenia jej žaloby, tým aj nemožnosti sa k nej vyjadriť, či s touto sa oboznámiť, ktorá bola až po udelení plnej moci advokátovi zaslaná jemu avšak bez výzvy na vyjadrenie sa k nej, napriek čomu sa však jej právny zástupca k nej vyjadril, ktorý postup porušuje podľa jej názoru princíp právnej istoty na jej strane, ako aj legitimitu očakávaní, keďže pri nedoručení žaloby (postup podľa § 413 ods. 2 CSP) očakávala odmietnutie žaloby, namieta tiež nesprávne právne (a posúdiac obsah odvolania tiež skutkové) závery na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), v konkrétosti tvrdí nesprávne posúdenie skutkových okolností, rozhodujúcich pre záver o včasnosti podania žaloby, ktorá podľa jej názoru mala byť ako oneskorene podaná odmietnutá (§ 413 ods. 1 písm. a/ CSP).

13. Primárne sa odvolací súd zaoberal odvolateľkou uplatňovaným odvolacím dôvodom uvedeným v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces) ako dôsledok ňou tvrdeného nesprávneho procesného postupu súdu.

14. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na doručenie nielen žaloby, ale aj všetkých podaní protistrany, právo na vyjadrenie sa k žalobe a ďalším produkovaným podaniam protistrany, právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na vydanie predvídateľného rozhodnutia, či na zachovanie rovnosti strán v konaní a ďalšie.

15. Nemožno pochybovať, ako to uvádza vo svojom rozhodnutí tiež NS SR (uznesenie zo dňa 17.10.2011 pod sp.zn. 7Cdo 42/2010), že konanie súdu v súlade so zákonom musí vykazovať určitú kvalitu a v materiálnom ponímaní zabezpečovať tak právo na súdnu ochranu. Ako však tiež uvádza vo svojom rozhodnutí pod sp. zn. 8Cdo 84/2017 NS SR „základné právo na spravodlivé súdne konanie treba chápať ako zásadne „výsledkové“, z čoho vyplýva, že pri skúmaní, či (ne)došlo k zásahu do tohto práva treba mať na zreteli proces ako celok (III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08). Určujúci z tohto hľadiska nie je jednotlivý úkon súdu alebo niektorá časť súdneho konania (ako celku), kľúčový význam má jeho výsledok. Vo svetle uvedeného je potrebné teda skúmať, či účastník (aj v prípade možného procesného pochybenia, ktoré navyiac odvolacím prieskumom

vo svetle produkovaných námietok zistené ani nebolo) následne mohol uplatniť svoj vplyv na výsledok konania v okolnostiach posudzovanej veci napríklad tým, že mohol produkovať ďalšie tvrdenia, či dôkazy. Konanie pred súdom musí totiž zabezpečiť pre účastníkov konania spravodlivú ochranu ich práv a záujmov (tzv. fair process). Na zabezpečenie tejto ochrany priznáva Civilný sporový poriadok účastníkovi viaceré procesné práva, medzi ktoré patrí aj právo vyjadrovať sa k tvrdeným skutočnostiam, navrhovať dôkazy na ich vyvrátenie a vyjadrovať sa aj k právnym dôsledkom z nich vyplývajúcich. Civilný sporový poriadok stojí na zásade predvídateľnosti rozhodnutí súdu. Predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní.

16. V konkrétnostiach posudzovanej veci odvolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že súd prvej inštancie po doručení žaloby, túto zaslal vrátane výzvy na vyjadrenie sa k nej žalovanej (na č.l. 27 sa nachádza úprava zákonného sudcu kancelárii súdu na doručenie žaloby žalovanej za účelom jej vyjadrenia sa k nej, na č.l. 28 sa nachádza kópia tiež samotnej výzvy na vyjadrenie zaslanej žalovanej, z obsahu ktorej vyplýva, že ju súd v stanovenej lehote vyzýva na vyjadrenie sa k žalobe vrátane predloženia dôkazov, na ktoré sa prípadne bude odvolávať). Z písomnej informácie o výsledku doručenia tejto žaloby vrátane výzvy, ktorá je založená na č.l. 28 spisu vyplýva, že žaloba vrátane výzvy na vyjadrenie sa k nej bola listinne žalovanej doručená dňa 17.07.2020. Následne súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na deň 21.09.2020, ktoré pojednávanie bolo z dôvodu žiadosti žalovanej pre jej dočasnú práceneschopnosť odročené. Následne bol nariadený termín pojednávania na deň 12.10.2020 o 10:00 hod., ktoré bolo rovnako odročené, v tomto prípade však už na žiadosť právneho zástupcu žalovanej, ktorý súčasne do spisu doložil plnú moc na zastupovanie žalovanej (č.l. 40 - 41) a zároveň uvádzal, že žalovaná nedisponuje žalobou ani iným dokumentom, ktorý sa veci týka, okrem predvolania na pojednávanie. Súd prvej inštancie žiadosti o odročenie pojednávania vyhovel a nariadil nový termín pojednávania na 23.11.2020 a zároveň, napriek tomu, že predtým už priamo žalovanej bola žaloba vrátane výzvy na vyjadrenie sa k nej doručená, opätovne žalovanej, a to prostredníctvom jej právneho zástupcu, doručil žalobu spolu s prílohami, ako aj s výzvou na vyjadrenie sa k nej, čo právny zástupca prevzal, ako vyplýva z doručky založenej na č.l. 46 spisu, dňa 27.10.2020. Následne, ako vyplýva z č.l. 47 spisu, žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu súdu doručila vyjadrenie k podanej žalobe, ktorého prakticky replikou je ňou podané aj následné odvolanie. Následne na základe žiadosti právnej zástupkyne žalobcu bolo odročené pojednávanie na deň 30.11.2020, predvolanie na ktoré, ako vyplýva z pripojenej doručky na č.l. 51, prevzal právny zástupca žalovanej dňa 19.11.2020, čím bola dodržaná zákonná lehota tiež na prípravu pojednávania, ktoré ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní na č.l. 61 spisu, sa tiež uskutočnilo, a to za prítomnosti právneho zástupcu žalovanej, keď súčasne vychádzajúc z obsahu zápisnice žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu komunikovala, že nemá žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Na predmetnom pojednávaní po vyhlásení uznesenia o skončení dokazovania súd prvej inštancie verejne vyhlásil rozsudok. Nie je teda pravdivé tvrdenie žalovanej, že jej žaloba s výzvou na vyjadrenie sa k nej nebola doručená (resp. zo strany súdu prvej inštancie ani vôbec zaslaná), čím malo byť porušené jej právo tiež na vyjadrenie sa k tejto žalobe, keďže, ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, žalobu spolu s výzvou na vyjadrenie sa k nej prevzala jednak priamo samotná žalovaná a jednak následne aj napriek tomu, že to povinnosťou súdu prvej inštancie nebolo, opakovane na žiadosť jej právneho zástupcu žalobu spolu s výzvou na vyjadrenie doručil súd prvej inštancie následne duplicitne aj jej právnenému zástupcovi. Nepochybne tak mala možnosť sa so žalobou oboznámiť, bol na to vytvorený dostatočný priestor a rovnako mala možnosť sa k tejto vyjadriť, ktoré právo v konečnom dôsledku aj reálne naplnila v podobe toho, keď je právny zástupca zaslal súdu pred konečným pojednávaním vo veci tiež písomné vyjadrenie so stanoviskom k podanej žalobe, pričom zaslanie samotného vyjadrenia k žalobe žalovaná v odvolaní ani nespochybňuje, o čo viac jej odvolacie námietky v tomto smere postrádajú logiku. Odvolací súd navyše poznamenáva, že aj v prípade zistenia, že žalovanej by spolu so žalobou nebola doručená výzva na vyjadrenie sa k nej, nebolo by to spôsobilé k záveru o naplnení produkovaného odvolacieho dôvodu, keďže žalovaná mohla uplatniť svoj vplyv na výsledok konania v okolnostiach posudzovanej veci tým, že mohla produkovať tvrdenia, či dôkazy aj v rámci nariadeného pojednávania, k naplneniu čoho však nedošlo, nehovoriac o už spomínanom reálnom využití jej procesného oprávnenia vyjadriť sa písomne k podanej žalobe.

17. V nadväznosti na vyššie uvedené je tak bez opodstatnenia tiež tvrdenie žalovanej, že súdom prvej inštancie zvolený procesný postup (ňou tvrdené nedoručenie žaloby, či výzvy na vyjadrenie sa k nej) porušil princíp právnej istoty, či bol v rozpore s doktrínou legitímneho očakávania na jej strane, pretože v dôsledku takto ňou tvrdeného nesprávneho procesného postupu malo byť odmietnutie žaloby na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. a/ ako oneskorene podanej.

18. Pravdou síce je, ako uvádza žalovaná, že žalobu na obnovu konania netreba doručovať ostatným subjektom na vyjadrenie (§ 413 ods. 2 CSP) v prípade, ak súd zistí takú skutočnosť, ktorá je dôvodom pre odmietnutie žaloby na obnovu konania vymedzeným v § 413 ods. 1 písm. a/ - e/ CSP, medzi iným teda aj pod písmenom a/, ak bola takáto žaloba podaná oneskorene. Ide však o prípady, kedy nová právna úprava Civilného sporového poriadku pripúšťa, aby bez ďalšieho prejednanie žaloby na obnovu konania, to znamená bez nariadenia pojednávania, uznesením súd odmietol takúto žalobu v prípade, ak je už „na prvý pohľad“ teda zjavne zrejmé, že je nedôvodná, teda že nie sú splnené zákonné predpoklady pre to, aby bolo možné v ďalšej fáze rozhodovať o tom, či obnovu konania povolí, alebo žalobu na obnovu konania z vecných dôvodov zamietne. Teda dochádza tu k odmietnutiu žaloby na obnovu konania formou uznesenia pred tým, ako sa rozhoduje o samotnom povolení obnovy konania, o.i. tiež z dôvodov, ak bola podaná oneskorene (o ktorý prípad však v posudzovanej veci zjavne nešlo) a až pre prípad zistenia, resp. posúdenia, že nie sú splnené predpoklady dané ust. § 413 ods. 1 CSP, súd na prejednanie veci o takejto žalobe nariadi pojednávanie, na ktorom rozhodne, či obnovu konania povoľuje, alebo žalobu zamietá, ktorý procesný postup v posudzovanej veci zvolil tiež súd prvej inštancie. Pokiaľ teda v okolnostiach posudzovanej veci súd prvej inštancie na prejednanie veci nariadil pojednávanie, nemohla žalovaná legitímne očakávať odmietnutie žaloby z dôvodov uvedených v § 413 ods. 1 písm. a/ - e/ CSP, keďže v prípade zistenia existencie zákonného dôvodu na odmietnutie žaloby na obnovu konania, by súd prvej inštancie nenariadil pojednávanie. Pokiaľ pojednávanie nariadil, znamená to, že takýto dôvod nezistil a žalovaná legitímne nemohla očakávať, že by súd prvej inštancie mohol žalobu ako oneskorene podanú odmietnuť, resp. že by o samotnom povolení konania na pojednávaní či už pozitívne, alebo negatívne rozsudkom vo veci samej nerozhodoval. ňou tvrdené porušenie princípu právnej istoty vo vzťahu k zvolenému procesnému postupu súdu prvej inštancie tak nie je opodstatnené a je bez dopadu na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

19. Nie je teda tak pravdou, že súd prvej inštancie žalovanej svojim procesným postupom znemožnil realizovať jej procesné práva. Všetky procesné práva žalovanej boli zachované a vydané rozhodnutie, či jemu predchádzajúci procesný postup za týchto okolností nemohli byť pre ňu ani prekvapivým, ani porušujúcim princíp jej legitímnych očakávaní, či právnej istoty, nehovoriac o tom, že tvrdenia žalovanej vzťahujúce sa k tomuto odvolacieho dôvodu sú tiež chaotické a vzájomne protirečivé (príkladmo nemala možnosť sa vyjadriť k žalobe pre jej nedoručenie súčasne však tvrdí, že vyjadrenie jej právny zástupca zaslal a pod.).

20. Postupom súdu prvej inštancie tak nedošlo vo vzťahu k vyššie uvedeným námietkam k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil odvolateľke uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo vo vzťahu k nej k porušeniu práva na spravodlivý proces čím nemohlo dôjsť ani k naplneniu uplatneného odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

21. V ďalšom odvolací súd podrobil napadnuté rozhodnutie vecnému prieskumu z hľadiska odvolateľkou uplatnených odvolacích dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové a právne závery).

22. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

23. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené

v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

24. Rovnako vyššie uvedené odvolacie námietky žalovanej, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, tieto vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil primárne správny záver o nedôvodnosti obrany žalovanej spočívajúcej v tvrdení o oneskorene uplatnenej žalobe na obnovu konania vo svetle lehôt daných ust. § 403 CSP a následne po zistení danosti dôvodu na obnovu konania z hľadiska jej prípustnosti posudzujúc tieto predpoklady správne vo svetle ust. § 397 písm. a/ a § 398 CSP vo výsledku správne rozhodol, keď žalobe vyhovel a obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 21Pc/13/2017 z dôvodov uvedených v žalobe tiež povolil. Ako správne uvádza v bode 19/ odôvodnenia svojho rozhodnutia súd prvej inštancie, za stavu neexistencie rozhodnutia o otcovstve žalobcu a s ním súvisiaceho určenia vyživovacej povinnosti (rozhodnutie odvolacieho súdu zrušené NS SR a následne rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené odvolacím súdom), povolenie obnovy konania vo veci priznaných úrokov z omeškania z pôvodne priznaného výživného je spôsobilé k odlišným, v prospech žalobcu vyznievajúcim záverom. V nadväznosti na to vzhľadom na úplný úspech žalobcu v spore, dôvodne súd prvej inštancie tiež konštatoval na jeho strane voči žalovanej vznik plného nároku na náhradu trov konania 255 ods. 1 CSP. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach na tieto poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval všetky pre strany známe fakty spolu so správnou citáciou právnych predpisov, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre uskutočnenie odvolacieho prieskumu a potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu.

25. Nad rámec uvedeného vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovanej, i keď tieto vzhľadom na ich produkovanie už pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dostatočne vysporiadal v odseku 16/ odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odvolací súd uvádza nasledovné:

26. Predovšetkým sa možno plne identifikovať s názorom súdu prvej inštancie v tom, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že ním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážená sprísnenými podmienkami prípustnosti, ktoré sú uvedené v § 397 až 399 Civilného sporového poriadku.

27. Správne preto primárne z hľadiska prípustnosti podanej žaloby na povolenie obnovy konania súd prvej inštancie potom, ako nezistil vady v obsahových náležitostiach žaloby, dospejúc tiež správne k záveru, že táto bola podaná oprávnenou osobou, ex offa (tiež vo svetle obrany žalovanej) skúmal, či sú splnené zákonné predpoklady pre rozhodovanie o samotnom povolení obnovy konania z hľadiska dodržania zákonných lehôt na včasné podanie takejto žaloby.

28. Zachovanie zákonných lehôt, ktoré Civilný sporový poriadok pre podanie žaloby na obnovu konania predpisuje (§ 403 ods. 1, 2 CSP), je objektívnou podmienkou prípustnosti takejto žaloby. Ide o kombináciu dvoch druhov lehôt: subjektívnej, t.j. takej, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, keď sa oprávnený subjekt mohol s prihliadnutím na všetky okolnosti a pomery dozvedieť o dôvode obnovy, resp. subjektívnym momentom, od ktorého mohol dôvody obnovy uplatniť a objektívnej, ktorej začiatok je stanovený právoplatnosťou napádaného rozhodnutia. Trojmesačná subjektívna lehota plynie v rámci trojročnej objektívnej lehoty, pričom zachovanie lehoty na obnovu konania je povinná preukázať strana, ktorá žalobu na obnovu konania podáva. Zmeškanie týchto zákonných lehôt nemožno odpustiť (§ 405 CSP).

29. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žaloba na obnovu konania bola na súde prvej inštancie podaná dňa 23.06.2020. Dňa 10.7.2017 Okresný súd Trenčín vydal platobný rozkaz vo veci žalobcu D. D. a žalovaného O. P. v konaní sp.zn. 21Pc/13/2017, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 136,96 eur s 5% úrokom z omeškania zo sumy 31.266,78 eur od 3.5.2017 do zaplatenia titulom omeškania s platením výživného podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.12.2016, č.k.

10C/1281/1993-270 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.1.2017, č.k. 10C/1281/1993-277. Proti uvedenému rozsudku podal O. P. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Trenčíne rozhodol prvotne uznesením zo dňa 23.4.2018, č.k. 6Co/47/2018-372 tak, že jeho odvolanie odmietol. V dôsledku dovolania podaného žalovaným, uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.9.2019, sp.zn. 1Cdo/55/2019 bolo odmietajúce rozhodnutie odvolacieho súdu zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.9.2019, sp.zn. 1Cdo/55/2019 bolo O. P. doručené dňa 5.11.2019 a D. D. (D.) 25.10.2019. Následne Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 28.2.2020, č.k. 6Co/136/2019-483 rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.12.2016, č.k. 10C/1281/1993-270 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.1.2017, č.k. 10C/1281/1993-277 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ktoré uznesenie bolo O. P. doručené dňa 27.4.2020 a D. D. dňa 29.4.2020.

30. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností nemožno pochybovať o tom, že za stavu, že žaloba na povolenie obnovy konania bola podaná na súde prvej inštancie dňa 23.06.2020 a napadnutý platobný rozkaz v konaní, ktorého obnovy sa žalobca domáha nadobudol právoplatnosť dňom 15.08.2017, že žaloba bola podaná v rámci plynutia objektívnej lehoty na podanej takejto žaloby stanovenej zákonom. Súd prvej inštancie rovnako správne posúdil, že zároveň bola dodržaná tiež podmienka podania žaloby v 3-mesačnej zákonnej subjektívnej lehote, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, keď sa oprávnený subjekt mohol s prihliadnutím na všetky okolnosti a pomery dozvedieť o dôvode obnovy a od ktorého tieto dôvody obnovy aj mohol reálne uplatniť, keďže takýto subjektívny moment nastal aj podľa názoru odvolacieho súdu až doručením uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.02.2020 pod č.k.6Co/136/2019-483 právnenému zástupcovi žalobcu (v uvedenom konaní v postavení žalovaného), k čomu preukázateľne došlo dňa 26.04.2020. Pokiaľ žaloba bola podaná dňa 23.06.2020 v rámci plynutia objektívnej lehoty, bola podaná tiež v rámci plynutia 3-mesačnej subjektívnej lehoty. Nedôvodne sa žalovaná dožaduje stanovenia počiatku plynutia subjektívnej lehoty od doručenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, keďže prostredníctvom neho došlo len k zrušeniu rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti rozhodnutie súdu prvej inštancie vydaného v konaní pod č. 10C/1281/93 v spojitosti s opravným uznesením, nie však k zrušeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bolo rozhodnuté o otcovstve a tiež o výživnom, pričom súd prvej inštancie v tejto veci správne za rozhodujúcu skutočnosť pre posúdenie tejto otázky považoval, že rozsudky o výživnom, keďže sú vykonateľné doručením a nie až ich právoplatnosťou, čím povinnosť žalobcu platiť výživné na vyživovanú osobu bola vykonateľná už doručením takéhoto rozhodnutia, bez viazanosti na jeho právoplatnosť, nemá žalovanou požadované stanovenie počiatku plynutia subjektívnej lehoty v doručení zrušujúceho rozhodnutia dovolacieho súdu vo vzťahu k odmietajúcejmu rozhodnutiu odvolacieho súdu opodstatnenie, ale za týchto okolností je možné počiatok tejto lehoty odvodzovať výlučne od doručenia zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, teda Krajského súdu v Trenčíne, k čomu reálne došlo dňa 26.04.2020. Pokiaľ za tejto situácie súd prvej inštancie posúdil, že bola splnená objektívna podmienka prípustnosti žaloby na povolenie obnovy konania z hľadiska zachovania zákonných lehôt, ktoré Civilný sporový poriadok pre podanie žaloby na obnovu konania predpisuje (§ 403 ods. 1, 2 CSP) nemožno jeho rozhodnutiu z hľadiska vecnej správnosti nič vytknúť.

31. Žalovanou uplatnené odvolacie námietky tak v ich súhrne argumentačne neboli spôsobilé k odlišnému, v prospech nej spôsobilému rozhodnutiu odvolacieho súdu.

32. Keďže dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie postupoval pri posúdení zákonných predpokladov na povolenie obnovy konania správne, s následkom jej povolenia, jeho rozhodnutie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Žalovaná v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedla žiadne rozhodujúce skutočnosti, s ktorými by sa jednak nebol vysporiadal už súd prvej inštancie a ktoré by dôvodne indikovali k zmene, či zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

33. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca má vzhľadom na jeho plný úspech v odvolacom konaní nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

34. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).